

Karatekid 1

10 årige Minh elsker bindeleg. Det samme gør hans karatelærer Carl. Desuden elsker de hinanden

Kapitel 1

Fredag eftermiddag kom Carl tidligt fra arbejde. I det fjerne ringede en skoleklokke, og ti minutter efter hørte han lyden af cykeldæk der sprøjtede grus op i hans indkørsel. Det var Mai Minh. Forpustet og med blussende kinder.

"Kan vi lege?" ivrede han.

"Hmm, ja, det kan vi vel."

"Fangeleg?"

Det var deres sædvanlige leg.

"Ok, men så er det på med karatedragten."

30 sekunder efter stod Minh i karatetøj i Carls køkken. Han var ti år gammel, havde gylden hud, mørkt hår og smukke vietnamesiske ansigtstræk. Bulen foran i hans tynde karatebukser var ikke alverden, men Carl var tilfreds med hvad han så.

"Løb alt hvad du kan."

Minh løb, og Carl gav sig god tid inden han fulgte efter. Minh havde gemt sig bag en stol i stuen.

"Hvad har vi her? råbte Carl med dyb stemme, "en lille uartig dreng?"

Minh sprang op og løb ind i soveværelset. Carl fulgte efter. Det puslede i klædeskabet.

"Neej! lad mig gå," råbte Minh da Carl trak ham ud.

"Så er det smækketid!"

"Neej! du må ikke!"

Carl lagde Minh på sit skød med enden i vejret og trak hans karatebukser ned. Minh hvinede mens han fik ti små slag i den bare ende.

Bagefter spurgte Carl: "Var det OK?"

"Ja," svarede Minh.

Da Minh kørte, vinkede han fra cyklen og råbte: "I morgen."

Carl vinkede tilbage mens han tænkte på, hvad der videre skulle ske. Det var første gang han havde trukket Minhs bukser ned, men Minh kunne åbenbart lide det.

Kapitel 2

I en alder af 35 var Carl i god form efter mange år som karatelærer. Desuden var han venlig og vellidt af alle. Minhs mor, Mai Kim, var glad for Carl, men havde gjort det klart at hun ikke for tiden var interesseret i nogen romance. Hun havde travlt med at drive en lille orientalsk restaurant. Derfor tog Carl sig af Minh, Han havde fået ham med i byens karateklub. Det var Kim taknemmelig for.

En dag spurgte Minh med alvor i stemmen:

"Carl, er du børnelokker?"

Carl tøvede.

"Jeg ved ikke, lidt måske."

Minh fortsatte:.

"Børnelokkere tager tøjet af børn."

"Har du lyst til lege børnelokker?"

"Det ku' være sjovt."

Fem minutter efter stod Minh på en trækasse i Carls kælder med hænderne bundet til et vandrør i loftet. Carl havde taget skjorten af ham så han havde nøgen overkrop.

"Hvad vil du gøre? spurgte Minh usikkert selv om han havde grinet hele vejen ned ad trappen. Carl svarede ham ærligt.

"Jeg kilder dig på pikken."

Minh rødmede dybt.

"Carl," hviskede han, "jeg er bange."

"Hvorfor er du bange Minh, sådan gør børnelokkere."

"Det var noget vi snakkede om i skolen.

"Og så ville du prøve det?"

"En lille smule."

Carls hånd skød frem og greb om Minhs kønsdele gennem karatebukserne.

"Carl, hvad ... "

"Stå stille!" sagde Carl med dyb stemme.

”Carl, du må ikke ... ”

”Stille dreng!”

Carl kælede Minhs kønsdele gennem stoffet, og hver gang Minh bevægede sig klemte han indtil Minh skælvende forstod, hvad legen gik ud på: At han skulle stå stille og acceptere hvad Carl gjorde

Fra den dag besøgte Minh Carl et par gange om ugen, og deres bindelege blev bedre for hver gang. Carl ville ikke at Minh kom oftere for at det ikke skulle vække opmærksomhed. Han forlangte også at Minh passede sin skole. Desuden gik Minh til karate i klubben hvor Carl underviste, men Minh røbede ikke at han og Carl havde et særligt forhold til hinanden.

Kapitel 3

Carl kunne lide at beføle Minh gennem tøjet, for Minhs tynde karatedragt var sexet, og når Carl kælede Minh, sugede Minh maven ind så bukserne blev løse i elastikken. Det gav Carl en ide.

Han stillede Minh på kassen med hænderne bundet til vandrøret i loftet og satte et stort spejl foran ham. Forundret så Minh sig selv. Carl stod bag ved ham. Han lagde armene om Minh og trak ud i hans karatebukser.

”Ho, ho, ho,” hviskede han i Minhs øre, ” kan du se drengen i spejlet? Har du lyst til at tage bukserne af

ham? Ho, ho, ho.”

I det samme slap Carl bukseelastikken så den ramte Minh på maven.

”Hov!” Udbrød Minh overrasket.

Carl gjorde det flere gange. Hver gang han slap elastikken landede den længere nede på Minhs mave, indtil Minhs pik hoppede op over kanten, og elastikken ramte pikken.

”Av!”

Carl blev ved, og Minhs hårløse pik vippede ved hvert smæk af elastikken. Carl standsede. Det var vigtigt at Minh også kunne lide deres nye leg.

”Det er nok for i dag, du skal hjem nu.”

Da Minh kørte, vinkede han fra cyklen som han plejede. ”Kommer snart igen!” råbte han.

Carl vidste nu at Minh ønskede deres bindelege lige så meget som han selv. Den viden inspirerede ham til nye ideer.

Kapitel 4

Carl så kærligt på Minh inden han gav ham bind for øjnene. Han hjalp Minh op på kassen og bandt hans hænder til vandrøret. Minhs fødder blev bundet til kassens kanter så han ikke kunne samle benene. Minh havde karatebukser på. Carl tog plads på en stol foran Minh. Med den ene hånd strammede han stoffet i Minhs karatebukser så Minhs pik og nosser bulede

frem. Med den anden hånd knipsede han på bulen.

”Carl! Hvad gør du?” råbte Minh overrasket.

”Piktortur!” svarede Carl.

Kapitel 5

Somme tider lod Carl Minh løbe rundt i huset med hænderne bundet på ryggen. Når han fik fat på Minh trak han bukserne af ham.

”Ha! en fange!” råbte han.

”Åh, nej, lad mig gå,” tiggede Minh. Han elskede at lade som om han var bange.

”Dine NOSSER, skal kildes, ha!”

”Neeej! Ikke nosserne!” tiggede Minh med høj stemme. Men Carl holdt ham fast med enden i vejret og satte en finger på hans nosser.

Minh blev snart lige så glad for at blive kælet på nosserne som på pikken.

Kapitel 6

Minhs mor, Mai Kim, spurgte Carl om Minh måtte sove hos Carl når hun havde travlt. Det passede Carl fint. Minh glædede sig også til at overnatte hos Carl.

En lørdag eftermiddag ankom Minh derfor til Carls hus sammen med Kim, en pakke rent tøj, to nye karatedragter og et stort smil. Han skulle sove hos Carl en hel uge. Carl og Kim talte sammen nogle minutter halvt på engelsk og halvt på vietnamesisk,

mens Minh trippede ved siden af dem. De kunne alle tre godt lide hinanden. Da Kim kørte, stod Minh allerede i karatedragt i Carls køkken. Han rakte tunge ad Carl og løb gennem dagligstuen til kælder døren. Carl fulgte efter.

Kælderen var oprindeligt tænkt som familierum, men var aldrig blevet færdig. Carl havde i stedet indrettet den til fangekælder. Minh blev hurtigt trængt op i en krog, han holdt hænderne foran sine kønsdele mens han prøvede at bakke væk fra Carl. Han så virkelig bange ud. På et øjeblik var Minhs hænder bundet. Endnu engang var han en lille hjælpeløs fange. Carl lagde ham på et bord.

”Neej! Ikke nosserne,” tiggede Minh, men Carl havde allerede fingrene rundt om Minhs nosser og kildede dem gennem stoffet.

Senere spiste de pizza som Carl havde bagt. Carl var god til at lave mad.

”Carl,” spurgte Minh mens de spiste, ”vil du gøre noget ved mig som gør en lille smule ondt?”

”Har du lyst til det, Minh?”

”Lidt.”

”Jeg vil tænke over det.”

Om aftenen bandt Carl en snor om livet på Minh og derpå to snore ned mellem hans ben på hver side af kønsdelene. Han trak snorene stramt op mellem

Minhs baller og bandt dem sammen med hans håndled på ryggen. Et stykke tid lod han Minh gå rundt, så han kunne mærke snorene inden han førte ham hen til sengen. Minhs ankler blev bundet til sengens nederste stolper. Han kunne ikke rejse sig og ikke rulle rundt. De to stramme snore fremhævede bulen i karatebukserne. Carl knipsede ham lige på bulen. Minh hylede.

"AV, det gør ondt!"

"Du sagde du ville have det til at gøre ondt."

"Ikke der."

"Bare ærgerligt!"

"Neeej!"

Carl knipsede igen, og Minh spjættede ved hvert knips.

"Aaav!"

"Vil du godt have, jeg stopper?"

"Ja, nej ... oh, gør noget andet."

"Det var da en god begyndelse, synes du ikke?"

"Jo," svarede Minh.

Kort efter ringede Minhs mor for at sige godnat til Minh. Hun lød glad. Bagefter smilede Carl når han tænkte på, hvorledes han havde holdt telefonen til Minhs øre, mens Minh lå bundet på sengen med spredte ben og snakkede fornøjet med sin mor.

"Godnat mor. Carl og mig skal se en film inden vi skal i seng!"

Men ingen af dem brød sig om at lyve for Minhs mor. De håbede at de en dag kunne fortælle hende sandheden om deres forhold

Det med filmen var dog sandt, for Carl viste Minh en tegnefilm med nøgne drenge som var bundet og fik tortur af nogle soldater.

Kapitel 7

Næste aften førte Carl Minh ned i kælderen så snart aftensmaden var spist. Men Carl var ikke venlig. Han så vred ud.

”Hvad gør du Carl?” spurgte Minh på vej ned ad trappen. Carl svarede ikke. Uden videre tog han skjorten af Minh, stillede ham på kassen og bandt hans hænder til vandrøret. Minh vidste selvfølgelig at Carl legede en ny leg, men blev alligevel lidt bange. Han vidste ikke at han skulle have sin første rigtige spanking - plus noget mere som Carl havde udtænkt. Carl blev ved at se vred ud mens Minh fnisede nervøst, indtil Carl trak hans bukser ned med et ryk. Minh blev ægte forskrækket.

”Carl, du må ikke ... ”

Carl slog ham på låret med en fluesmækker.

”Av!”

Minh hoppede, men Carl slog ham på det andet lår.

”Av! Hold op!”

Minh vred sig, og snart var hans bukser fløjet ud på

gulvet så han hoppede og drejede sig helt nøgen. Carl blev ved. Ikke hårdt, men hårdt nok til at Minhs ende blev rød. Han fortsatte på forsiden af lårene og på maven. Et par gange ramte fluesmækkeren Minhs kønsdele så han hoppede endnu mere. Samtidig fik han ståpik.

Carl lagde fluesmækkeren væk. Minh fik vejret og tænkte, at nu var det forbi, men han tog fejl, for Carl satte sig foran Minh. Han så stadig vred ud mens han kiggede på Minhs pik, som dirrede i højde med Carls ansigt. Minh rødmede fordi det var dejligt at Carl kiggede på hans pik. Han forstod at Carl ville gøre noget særligt ved pikken, men han vidste ikke hvad, førend Carl tog den mellem sine læber. Samtidig holdt han fast i Minhs lår med begge hænder. Minh var hjælpeløs mens Carl masturberede ham med læberne. Han gjorde det så langsomt han ville, for han vidste at dette var den bedste tortur til en dreng. Med stramme læber klemte han om Minhs pik. Suttede og klemte. Minh kastede hovedet fra side til side, indtil en sitren gik gennem ham. Det var Minhs første rigtige orgasme.

Carl løsnede Minh og lagde ham på sengen. En tid lå de sammen ansigt til ansigt. Minh omfavnede Carl.

”Hvad var det?” spurgte Minh, ”hvad gjorde du?”

”Det er en særlig slags tortur til drenge, kunne du lide det?”

Minh kyssede Carl på munden. "Jeg elsker dig," mumlede han da han næsten var faldet i søvn.

Kapitel 8

"Gå ned i kælderen," sagde Carl, "tag tøjet af og stil dig med ryggen til kælderdøren."

Minh adlød. Da Carl kom ned i kælderen, stod Minh nøgen med ryggen til døren. Carl bandt ham med bind for øjnene mellem to pæle helt udstrakt med hænderne højt oppe og fødderne ud til siden. Carl lod ham stå en halv time på den måde inden han begyndte at kysse og napple hans spinkle krop. Han gjorde det sådan at Minh ikke vidste, hvor han ville gøre det næste gang, og Minh havde stor glæde af at vride og vrikke hjælpeløst. Carl benyttede lejligheden til at gnide sin pik mod Minhs ende mens han rakte rundt og kildede Minh på maven lige over kønsdelene.

"Hvad har vi her?" sagde han med vred stemme. Minh lagde kærligt hovedet tilbage mod Carls bryst mens Carl nappede ham i maveskindet.

"NEEJ, ikke der! Jeg er så bange!"

"Har fangen noget her som han gemmer?"

Carl kælede Minh rundt om pikken som vippede uden at Carl rørte ved den.

Der var et dæmpet lys i kælderen. Carl tog bindet af Minhs øjne så Minh igen kunne se. Derpå tændte Carl et stearinlys og kom nærmere til Minh. Han førte

flammen tæt op ad Minh og lod som om han ledte efter noget. Langsomt førte han lyset ned ad Minhs maveskind.

”Nu kan jeg se det,” sagde han, ”det er en drengepik og nogle små nossekugler. ”

Carl holdt flammen tæt til Minhs kønsdele. Minh rykkede forskrækket, da han mærkede varmen.

”Stop, det brænder.”

Men Carl var dygtig til at bevæge flammen så den ikke brændte for alvor. Minh rystede af spænding over den dejlige følelse af at få tortur. Carl tog om Minhs pik så Minh ikke kunne vride sig. Derpå bevægede han flammen ind under hans nosser. Minh var stiv af spænding fordi han kunne mærke flammen.

”Hmm,” sagde Carl, ”jeg tror jeg skal have ristede drengenosser.”

”Stop, hee, hee, ikke mer.”

”Nu har de vist fået nok for denne gang,” sagde Carl til sidst og slukkede flammen. Lidt efter spurgte Minh som han havde gjort det før:

”Carl, en dag, vil du så give mig rigtig tortur?”

”Naturligvis,” svarede Carl.

Kapitel 9

Carl var klædt i velsiddende karatedragt med sort bælte. Minh var nøgen. Han havde hænderne bundet på ryggen og var ophængt i anklerne med brede

læderstroppe til to kroge i loftet. Han havde fødderne langt fra hinanden og hovedet ti centimeter over gulvet. Han havde bind for øjnene. Carl prikkede hans testikler med en blyant.

”Jeg har dine nosser, fange! Ha! Du er fanget og hjælpeløs, ingen kan redde dig.”

”Neej, neej, ikke mine nosser, Neej!”

Minh råbte med livagtig angst i stemmen. Carl satte to fingre på Minhs mellemkød og skubbede nosserne fremefter.

”Nu spidder jeg dem!” sagde han.

”Neej! du må ikke!”

Minhs pik voksede lige foran Carls øjne. Med blyanten prikkede Carl undersiden af pikken. Han prikkede hvert eneste stykke hud fra spidsen af pikken til Minhs lille stramme numsehul. Lidt efter løsnede han ham og lagde ham på sengen med sig selv ved siden af. Han tog sin egen karatedragt af.

”Lille fange, nu finder du min pik og sutter på den,” beordrede han.

”Aldrig! svarede Minh. Carl greb hans nosser.

”Jeg klemmer hvis du ikke adlyder.”

”Neej! Jeg skal nok gøre det,” råbte Minh med dramatisk stemme. Fordi han havde bind for øjnene og hænderne på ryggen, måtte han søge rundt med munden, inden han fandt Carls pik. Carl hjalp til ved at holde hans hoved. Minh suttede ivrigt og for første

gang ejakulerede Carl i munden på Minh.

Kapitel 10

Minh lå på sengen. Han havde hænderne fæstnet til sengens hovedgærde, hans ben var bøjet op og ligeledes fæstnet over hans hoved med remme om anklerne så hans kønsdele strittede op i luften. Han havde en pude under nakken og kunne se både sig selv og Carl som sad i sengens modsatte ende med benene over kors. Carl så kærligt på Minh som rødmede sødt jo længere tid der gik.

”Nå Minh, er det ydmygende at ligge på den måde?”

Minh nikkede og rystede på hovedet samtidig. Han så spændt på Carl.

”Hvor er de bedste steder at kilde en dreng?”

”Hmrrff,” sagde Minh. Andet kunne han ikke sige fordi han havde et stykke tape for munden.

”Det var ikke noget godt svar Minh, men så må vi finde ud af det på en anden måde. Er det her?”

Carl satte en finger lige på Minhs numsehul så Minh gav et ryk.

”Nogen gange putter man stærk chili i numsen på uartige drenge. Det kunne være sjovt at prøve, synes du ikke?”

Minhs pik vippede. Carl tog fat om pikhovedet med to fingre.

”Her er også et godt sted. Når drenge kommer i

fængsel får de elektrisk strøm gennem pikken.”

Carl kunne mærke at Minhs pik blev hård mellem hans fingre, og han gav sig god tid inden han førte en negl ned til Minhs nosser.

”Hvad er drenge mest bange for Minh?.”

Carl tog fat om Minhs nosser. ”Nåle gennem nosserne, Minh. Har du hørt om det?”

Minh gispede.

”I gamle dage blev slavedrenge kastrede. Ved du hvad det betyder?” Minh rystede på hovedet. Carl holdt en lille kniv op for øjnene af Minh.

”Man skar nosserne af. Jeg tror jeg vil skære dine nosser af Minh.”

Carl trykkede kniven mod Minhs nosser, og et øjeblik troede Minh næsten at Carl virkelig ville skære hans nosser af. Det gjorde Carl selvfølgelig ikke. I stedet skubbede han forsigtig sit pikhoved et lille stykke ind i Minh ende. Minh gryntede da han mærkede Carls kontrollerede udløsning. Han forestillede sig at han var fanget af en rigtig børnelokker, som pinte ham og voldtog ham og skar nosserne af ham, og da Carl i det samme nappede ham i nosserne, fik Minh en fantastisk udløsning.

Da de således begge havde fået udløsning, frigjorde Carl Minhs ben. Han lagde sig tæt sammen med ham og krammede og kælede ham.

Kapitel 11

Minh knælede på en pude på gulvet med hænderne bundet på ryggen og anklerne bundet til håndleddene. Carl spiste, og engang imellem puttede han et stykke pizza i munden på Minh. Minh fandt det cool at få mad på den måde, og Carl lovede ham smæk hver gang han ikke åbnede munden. Det blev til 24 gange inden måltidet var forbi. Minh blev lagt på køkkenbordet med ansigtet nedad. Carl administrerede spankingen, idet han holdt Minhs hænder med den ene hånd og slog ham forsigtigt med den anden. Slagene var ikke hårde, men Minh vred sig under de 24 slag. Minh brød sig i grunden ikke rigtigt om at blive spanket. Han kunne bedre lide at være bundet og sutte på Carls pik.

Kapitel 12

Minh lå i en kasse. Det var en særlig kasse som Carl havde fremstillet. Den var af træ og meget smal. Minh lå med armene over hovedet. Kassen var så smal, at den klemte om hans brystkasse og holdt hans arme fast, så han ikke kunne få dem ned. Kassens anden ende sluttede tæt om Minhs mave. Halvdelen af Minhs mave og hele hans underliv samt ben lå uden for kassen. Carl lagde låget på kassen. Nu var det kun Minhs underkrop og ben som stak ud af kassen.

Minh fnisede. Det lød hult og ikke ret højt inde fra

kassen. Da Carl tog fat på at kilde Minh, blev hans fnisen til høje hvin. Minh kunne overhovedet ikke vrikke med overkroppen, men hans ben, mave og kønsdele var helt frie. Når Carl kildede ham på inderlårerne, klemte han benene sammen indtil Carl kildede ham på hofterne og maven, så han kastede lårene ud til siden, hvorefter Carl straks greb ham om nosserne. Sådan blev det ved længe. Carl kunne gøre, hvad han ville med Minh, og bagefter sagde Minh at det var den bedste kildetortur han havde prøvet.

Kapitel 13

Endnu en nat. Flere måltider. Minh vidste de kun havde en dag tilbage, inden hans mor ville hente ham. Om aftenen fik Minh igen bind for øjnene og hænderne bundet på ryggen. Derpå gav Carl ham en bred rem under armene. Han hejsede Minh op så han stod på tæer. Han hejsede også Minhs ene ben op med en rem om knæet så Minh stod på tæer på et ben.

"Du svæver," lo Carl, mens Minh langsomt drejede rundt. Hver gang han drejede forbi Carl kildede Carl ham på inderlårerne.

"Nu skal du høre en historie, Minh," sagde Carl. Han greb Minh i nakken med den ene hånd. Den anden hånd lagde han mellem Minhs spredte ben og holdt om hans kønsdele uden på karatebukserne. "Du er en lille arabisk slavedreng. Der sidder fem gamle

arabersheiker og kigger på dig. De venter på at jeg piner dine nosser."

Minhs pik blev stiv ved tanken om at fem sheiker så på at han blev pint. Carl åbnede Minhs karatebukser så hans pik og nosser stak frit frem. Hver gang Minh drejede forbi Carl, knipsede Carl ham på pikken og gav ham et lille skub så han drejede videre.

"Den rigeste af araberne har lige købt dig, Minh. Han er en rigtig børnelokker som vil klemme dine nosser hver eneste dag, hvad synes du om det?"

Minh fnisede højt, og Carl lod ham dreje en halv time før han blev sluppet fri.

Carl bestemte at der ikke skulle være flere bindelege. Minh blev lidt skuffet, men Carl sagde at sådan var det, når en god tid sluttede: Familie, pligter, skole og ansvar var lige så vigtige som leg. Minh forstod det og gav Carl ret.

Om morgenen var der to timers karateundervisning, inden Minh blev hentet af sin mor. Minh var lidt ked af det, men Carl opmuntrede ham ved at sige at han helt sikkert var den dreng i byen, som havde leget mest bindeleg i ferien. Det morede de sig begge to over.

Da Mai Kim ankom, løb Minh hende i møde og fortalte ivrigt om hvor sjovt det havde været at spille computer, gå til karate, se film og læse historier.

Kapitel 14

"Hvad skal vi lave i dag? spurgte Minh en dag da han som sædvanlig besøgte Carl. Men Minh smilede ikke som han plejede.

"Hvad laver vi hver gang, du besøger mig? Jeg binder dig, og kilder dig ."

"Ikke rigtigt. Du gør det ikke rigtigt."

"Hvad mener du med 'ikke rigtigt'?"

"Det er ikke rigtig tortur. Du gør det ikke rigtigt."

Minh blev ved med at vende tilbage til ideen om at gøre det 'rigtigt', og Carl indså han måtte gøre noget for ikke at skuffe Minh.

"Okay, Minh, hvis du virkelig vil, kan du godt få lov til at prøve rigtig tortur. Er du sikker?"

Minh nikkede.

"Jeg er nødt til at forberede det. Næste gang du skal være her nogle dage, er det alvor."

Det accepterede Minh, og de talte ikke mere om det, men det næste stykke tid var deres kildelege ikke så spændende som tidligere, indtil Minh en dag meddelte: "Kim skal arbejde i weekenden, må jeg sove hos dig?"

"Naturligvis," svarede Carl.

Mere blev der ikke sagt.

Kapitel 15

Da Minh ankom planmæssigt til Carls hus den

efterfølgende lørdag, var Carl var ikke hjemme, men døren stod åben. Minh gik ud i køkkenet som han plejede. Der stod friskbagt pizza og appelsinjuice på bordet. Minh satte sig og begyndte at spise mens han ventede på Carl, men pludselig greb en fast hånd ham om nakken så han ikke kunne vende sig. En anden hånd kom frem med en klud der lugtede af noget mærkeligt. Den kom over hans mund, og alt blev sort for ham.

Minh vågnede forvirret. Han lå i et rum han ikke havde set før - ikke Carls kælder. Han lå nøgen og bundet på et smalt bord. En gummibold var klemmt ind mellem hans tænder. En mand i mærkeligt tøj stod ved et andet bord. Han vendte sig om. Det var ikke Carl! Minh havde aldrig set manden før. Han var større end Carl, tykkere, med et rundt, skallet hoved og tykke læber. Han smilede til Minh, men hans smil var ikke venligt lige som Carls. Hans læber var malet hvide og næsen var rød som på en klovnemaske. Minh kendte den klovn. Det var Pennywise fra Stephen Kings film 'Det Onde'. Pludselig forstod Minh hvad der var hændt; han var blevet kidnappet af en rigtig børnelokker! Carl havde ikke været hjemme, og en rigtig børnelokker havde sneget sig ind i Carls hus. En voldsom angst jog gennem Minh og fik hans pik til at rejse sig. Klovnen åbnede munden. Hans tænder var

sorte. Lyden fra hans læber, var læspende.

”Goddag min lille ven. Jeg elsker små børn. Du hedder Minh,” læspede klovnen og greb Minhs pik. Minh gurglede af angst bag gummibolden.

”Du skal svææve, Minh. Alle mine børn svææver.”

Klovnen satte nogle ledninger på Minhs kønsdele, og Minh kom i tanke om den tegnefilm, Carl havde vist ham om drenge, der fik tortur. Nogle af drengene havde fået elektriske stød på pikken og nosserne. Det var det klovnen ville gøre.

”Du skal bare ligge stille Minh, så svææver du.”

Men Minh kunne ikke ligge stille da klovnen trykkede på en knap.

”Farvel Minh, du slipper aaldrig væk,” læspede klovnen, og pludselig var han borte. Men de elektriske stød blev ved og værst af alt: Minh var alene og bange. Hjælp mig Carl, hviskede han for sig selv. Efter et stykke tid mærkede han igen den underlige lugt og glemte det hele.

Denne gang vågnede Minh på sengen i Carls soveværelse. Carl lå ved siden ham.

”Carl ... det var ... Pennywise ... Åh, Carl, jeg troede du var gået, jeg var helt alene. Jeg blev bange.”

”Tortur er bedst når man er bange,” svarede Carl.

Minh trykkede sig tæt ind til Carl som trak tæppet over dem begge. Lidt efter sov både han og Minh.

I lang tid derefter spurgte Minh flere gange Carl om hvad der var sket den dag, han mødte klovnen Pennywise. "Det ved jeg ikke," svarede Carl, "du må have drømt, du lå og sov da jeg kom hjem."

Minh troede selvfølgelig ikke på Carl, men opfattede det sådan at Carl havde givet ham en lærestreg om ikke at tænke så meget på rigtig tortur og ikke blande den slags sammen med deres bindelege. Minh accepterede dette synspunkt.

Nogle år senere.

De følgende år tilbragte Carl og Minh mange dage og nætter sammen, og da Minh fyldte tretten år, overbeviste Carl Minhs mor om at hun skulle gifte sig med ham. Familien levede godt sammen, Carl og Kim drev i fællesskab Kims restaurant, og forholdet mellem Carl og Minh var ikke mere hemmeligt. Kim vidste alt.

Carl fandt en pige der var to år yngre end Minh. Hun var en køn, sorthåret, hjemløs pige der kom godt ud af det med Minh. Hun hed Lai Suong. For Minh blev hun til søde Suong. Carl kaldte hende sin niece fra landet, og hun blev hurtigt en del af familien. Børnene gik i skole sammen. De var dygtige og fik gode karakterer, og nu havde Minh en veninde han holdt af. De legede også bindeleg. Carl og Kim bandt børnene lige som Carl havde gjort med Minh, og

legede kildelege med dem. Nogen gange var Suong nøgen, mens Minh så på, og nogen gange blev Minh kildet, mens Suong så på. Eller begge børn blev klædt af og kildet samtidigt. Der var mange måder at kombinere legene på, næsten i det uendelige.

Minh startede på det lokale universitetet, og senere kom Suong også på universitetet. Efter nogle år flyttede Minh og Suong til en anden by hvor de levede sammen. Når de besøgte Carl og Kim, talte de tit om hvor sjovt de havde haft det som børn, selv om de ikke mere interesserede sig for bindelege.